

Jak se všichni máte?
Dobře!
Máme hodně
sušenek a bonbónů.
Viděli jste je?
Můžete si je pak vzít domů.
(Děkujeme Vám.)
Neviděli jste mě včera?
(Ano.)
Někteří ano.
Někteří ano. (Ano.)
Kdo jste mě neviděli,
prosím, zvedněte ruce.
Dobrá! Dobrá!
Já vím, já vím, já vím.
Proto jsem si pro vás
vyhradila ještě jeden den.
Původně, to včera
mělo stačit.
Ano. Vidíte,
můj návrh nebyl špatný.
Obrátilo se to tímto směrem.
Žádala jsem je,
aby složili tu stříšku,
aby ubytovali víc lidí.
Je mi líto,
že nemám velký chrám,
abyste tam mohli bydlet.
Proč nejdete
do těch velkých chrámů?
Jsou bezpečnější.
Jsme raději tady.
Raději vidíme vás.
Jsme spokojeni,
když máme Mistryni.
Tak se nám to líbí.
Je to tak? (Ano.)
Dobrá, dobrá.
Děkuji vám.
Děkuji, že jste přijeli.
Toto je náš
pavilon pokladů.
Máme tady
hodně pokladů.
Jsou od těch,
komu jsme dříve pomohli.
Jsou to skutečné poklady.
Proč jsou to poklady?
Jsou to suvenýry,
co jsme dostali

za pomoc ostatním.
To jsou skutečné poklady.
Co mám na sobě,
není poklad. Ne.
To je jen pro zábavu.
Jsou to jen kameny
a zlato. Ano?
Nosím je jen pro zábavu.
Dobrá.
Promokli jste venku
na dešti? (Ne.)
Trochu?
Někdo z vás může jít dovnitř
a posadit se sem.
Pojďte sem.
Ti, kdo jsou venku,
mohou jít dovnitř.
Je mi to líto.
Nemám pro vás dobré místo,
abyste si sedli.
Dobrá.
I když nemáme
dobré místo k bydlení,
děkuji vám, že jste přijeli.
Děkujeme Vám, Mistryně.
Jestli se díváte na TV,
vidíte všude
tolik lidí
trpících při katastrofách
a nemohou si
s sebou vzít ani boty.
Rozumíte?
Když utíkají
od povodně, požáru
nebo zemětřesení,
nemají ani čas
si nazout boty.
Slyšeli jste o tom
nebo jste to viděli? (Ano.)
Tak si v nitru nestěžujte,
„Proč Mistryně
nepostavila chrám?“
Nestěžujeme si.
Opravdu? (Ne!)
Dělám to kvůli kameře.
Jinak, když cestuji
nebo jsem doma, nenosím
ráda make up.
Mám pocit,
že si na sebe dávám masku.

To je v pořádku.
Je to jako hrát si s dětmi.
Já si hraji s vámi.
Když vyrostete
nebo dosáhnete Páté úrovně,
už to nebudu muset dělat.
Tam
nepotřebujete nic.
Náš svět je ale teď takový.
Nevím, co mám říct.
Prosím, jen dál pracujte,
pomáhejte ostatním, zatímco
duchovně praktikujete.
Ano? Je velmi důležité
duchovně praktikovat.
Kdybyste to nedělali,
nemohli byste zachránit ani
sebe, natož ostatní.
Rozumíte?
Dobrá. Dobrá.
Vidím, že jste
udělali pokrok,
vaše Světlo
se rozšířilo.
Vaše Světlo dřív
kopírovalo vaše tělo –
myslím, že bylo neviditelné.
Teď je Světlo „volnější“,
rozšířilo se trochu ven,
aby vidělo, co je tam venku,
tak ho mohu
taky trochu vidět.
Někteří z vás mají
Světla víc,
někteří méně.
To je v pořádku.
Lidé tam vzadu
mě nevidí.
Postavím se tedy.
Vidíte mě teď?
(Ano.) Ano.
Co jste v poslední době
doma dělali?
(Meditovali.) Ano?
Seděli na slunci.
Mysleli na Mistryni.
Co jste dělali?
Seděli na slunci.
Mysleli na Mistryni.
Seděli na slunci.

Seděli na slunci? (Ano.)
Och, ano! A máte duchovní požehnané dráhy a takové věci.
Proč pak ještě potřebujete mne? (Potřebujeme.)
Máte duchovní požehnané dráhy a slunce.
Vůbec mě nepotřebujete! (Potřebujeme.)
Proč?
Proč mě stále potřebujete?
Mistryně je důležitější.
Mistryně je náš miláček.
Mistryně je nejdůležitější.
Vy jste láska staletí.
Miláček?
Mistryně je důležitější než slunce!
Já mám tolik „miláčků“, nemohu to zvládnout.
Není divu.
Vládci v dávných dobách měli hodně konkubín, proto musely být paláce tak velké a tak krásné.
Byly postavené pro krásky, aby v nich bydlely.
Měli eunuchové taky hezké paláce na bydlení?
Ne? Nebo žili na podobně krásných místech?
Dobrá.
Na začátku byli vládci duchovní praktikující nejvyšších úrovní.
Ano? Později, mohl být kdokoli vládcem.
Když nemohli, vzali by si trůn prostě násilím.
Proto dnes...
V minulosti byli vládci vybíráni z duchovních praktikujících.

Například, byli by jako jeden z nás tady, kdo je velmi dobrý praktikující pomohl mnoha lidem a je velmi moudrý.
V dávných dobách nebylo tolik lidí, proto lidé žili společně a zvolili si mezi sebou, kdo bude vůdcem.
No, ve skutečnosti nevedl, byl jen respektován.
Respektovali toho mistra, proto si ho vybrali, aby byl jejich králem.
Pak se každý den scházeli.
On byl jejich mistrem, proto s ním žili a on musel stavět větší a větší paláce.
Rozumíte?
Dnes staví na tomto místě a zítra staví na tamtom místě a byly tam stany všude.
Například takto.
Lidé společně pracovali, aby postavili tyto domy.
Protože byli rádi v blízkosti mistra, nechtěli jít někam jinam.
Drželi se poblíž.
Pak dopadl tak, že měl palác. Rozumíte?
Tak se to stalo.
Lidé se sešli dohromady, každý dělal nějaký druh práce, podle jeho nebo její specializace.
Dohromady tedy vytvořili vesnici a pak provincii atd., pak

se z toho stalo hlavní město.
Jak přicházelo víc a víc lidí, ti kteří přišli později, bydleli dále a ti co tam byli déle, žili blíž s králem.
Nebylo víc místa pro nově příchozí, proto museli žít trochu dál.
Postupně se to rozšiřovalo, až se z toho stalo království. Ano?
Ani vládce nemohl stále stavět domy celé dny a celé noci, ano?
Ať byl palác jakkoli velký, nikdy nemohl být dost velký, že?
Proto měl domy jen pro staré žáky, protože je už znal a měli práci, například pomáhali králi řídit zemi a usmířit svět.
Nebylo to potřeba.
Například, dnes by museli odevzdat zprávy, zítra by museli pracovat pro Supreme Master TV, pozítří by museli pracovat pro Loving Hut a další den by museli pracovat pro Loving Food.
Například takto.
Následující den by mohli meditovat nebo jít na setkání.
Zavřít podniky a meditovat.
Proto by král potřeboval nějaké lidi kolem.

Proto dává smysl,
aby byl osvícený
mistr králem.
Proto jsme měli
některé velmi dobré krále
v minulosti.
Říkáme jim
„osvícený král“ –
„ming-zhu,”
nebo „ming-jun,”
nebo „ming-wang,” –
abychom vyjádřili naši úctu.
To znamená, že král měl
skutečně moudrost
a byl velmi osvícený.
Později si někteří lidé
mysleli, že by bylo
skvělé být králem,
jako
ti osvícení králové,
protože byli všude
lidmi velmi milovaní.
Cokoli řekli,
lidé poslouchali.
Rozumíte?
Nepotřebovali armádu,
nemuseli
vydávat žádné řady,
všichni je podporovali.
Lidé, kteří
duchovně nepraktikovali
nebo přijeli
z jiné země,
nebo z nějaké odlehlejší oblasti,
nevěděli proč
je ten král schopný vládnout
své zemi tak dobře,
proto si
vzali trůn násilím
a domnívali se, že když
budou mít trůn
a královskou pečeť –
v dávných dobách,
když jste měli pečeť,
stali jste se králem –
proto si myslel,
že když ji bude mít,
bude moct být králem
a bude respektován.
Osvícený král

by s druhými
nebojoval.
Nebojoval by,
proto prostě resignoval:
„Nevadí, nevadí.“
Nechtěl rozpoutat
válku, která by
ničila životy,
proto utekl.
Pak si ten člověk,
který si vzal trůn
myslel, že dokud
tam bude sedět, všichni
ho budou poslouchat,
ale nestalo se tak.
Nikdo ho neposlouchal.
Proto
potřeboval policii.
Proto
potřeboval strážce
uvnitř i venku
a taky armádu.
Šířil
násilné způsoby,
aby kontroloval ostatní
a nutil je
ho poslouchat.
Od té doby
jsou ve světě armády,
veřejné bezpečnosti
a policie.
Teď už to víte.
Tak se to událo.
Jinak by
nikdo nepotřeboval
kontrolovat nikoho jiného
v našem světě.
Osvícený král
vůbec nechtěl
být králem.
Jelikož mu
lidé důvěřovali
a zvolili si ho,
aby se o ně staral,
souhlasil,
že se stane králem.
Jen přijal svoji povinnost.
Samozřejmě, že se staral
o své žáky
a všechny, kdo rádi

duchovně praktikovali.
V takové zemi
všichni duchovně
praktikovali,
proto vůbec nepotřebovali
byrokratický systém.
Ano?
Nebyly tam žádné
velké soudní procesy,
neměli ani soud.
Nepotřebovali ho,
ano?
Neměli policii.
Dobrá,
takže země jako tato,
s duchovním učitelem
za krále, nepotřebovala
žádný byrokratický systém
ani armádu.
Možná potřebovali
jen několik
kontaktních osob, ano?
A později se stali
krajskými činiteli,
vůdci týmů
nebo zástupci vesnic atd.,
protože bylo pohodlné
kontaktovat lidi
po skupinách.
Rozumíte?
Tak vznikla vláda.